

BaŠkoláci

Školní časopis Základní školy a Mateřské školy Radonice

RADONICE OČIMA DĚTÍ
STRANA 9

KREATIVNÍ TVORBA 2. A
STRANA 6

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ
STRANA 14

PROJEKTOVÝ DEN
STRANA 11

Ilustrace: Simona Dounáčová

OBSAH

ÚVODNÍK A ZPRÁVY Z PARLAMENTU 3

ZE ŽIVOTA ŠKOLKY 4

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Přijímačky 2026 5

Hledání & zkoumání žížal 5

Kreativní psaní 2. A 6

Výroba chlebičků v 5. A 8

ŠKOLNÍ AKCE

Radonice očima dětí 9

Velikonoce 3. A 10

Mít tak pejska 11

Neviditelná výstava 11

PROJEKTOVÝ DEN

Kyberbezpečnost v 6. A 12

Respekt planeto v 7. A 13

Výlet do české národní banky 13

PRAVIDELNÉ RUBRIKY

Příběh na pokračování 14

Violet 15

Komiks 16

English Corner 18

Úvodník

Vítáme všechny naše čtenáře u našeho posledního vydání za tento školní rok. Za poslední dva měsíce se událo pár akcí, pojďme se na ně podívat!

Proběhla úspěšná výstava Radonice očima dětí, různé speciální dny, které zorganizoval náš parlament, a spousta dalších akcí. Jako vždy si naši žáci dali velkou práci s tvořením tohoto vydání.

S příchodem května a června se škola začíná pomalu ladit do letní nálady. Čekají nás poslední týdny plné projektů a výletů, o kterých ještě uslyšíte v našem speciálním vydání. Bohužel také nesmíme opomenout blížící se odchod našich prvních deváťáků, který nám klepe na dveře.

Děkujeme za váš čas a přejeme příjemné čtení.

Natálie Künlová

Zprávy ze školního parlamentu

Parlament v březnu zorganizoval Den dvojčat a také jsme poslali dopis panu prezidentovi s pozvánkou a prosbou o návštěvu v naší škole.

V dubnu jsme uspořádali Pastelový den a naplánovali sportovní den na Den dětí 1. 6.

Ema Uhlířová

Zprávy ze školky

Děti v mateřské školce si březen i duben moc užily. Povídaly si o velikonočních tradicích, malovaly kraslice a pro rodiče připravily velikonoční dílničku.

Dále navštívily v Divadle Horní Počernice představení Příběhy včelích medvídků.

Přespaly také ve školce (Noc s Andersenem).

Objevovaly Vesmír – sledovaly misi Artemis II. Oslavily Den Země.

Seznámily se s různými profesemi – podnikly exkurzi do kadeřnictví u nás v Radonicích, kde se jim hodně líbilo. Školku navštívila i basketbalistka, vodohospodářka, fyzioterapeutka a také kapitán Obecní policie se psem Alfem. Také si zahrály na pekaře a upekly skvělé housky.

Vytvořily hezké výtvary k 80. výročí MŠ Radonice na výstavu v Obecním domě (více ve fotoreportáži na str. 9).

Koncem dubna pozorovaly líhnutí kuřat při projektu Líhneme ve školce. Z kuřátek měly velikou radost a mohly si je i pochovat.

Jan František Urban

Přijímačky 2026: Rychlý report z bojiště

Máme za sebou tu největší akci roku – Cermaty. Tady je rychlé shrnutí toho, jak tenhle kolotoč probíhal:

Příprava a přihlášky: Podat si žáci mohli **3 přihlášky na střední** a k tomu klidně **2 na umělecké školy**. Příprava probíhala hlavně doma nad testy z předchozích let, ale upřímně – na poslední chvíli se člověk už nic nenaučí. Nejdůležitější bylo se dobře vyspat a jíst to, co nám chutná, protože ten stres byl fakt znát.

Ostrý start: V den přijímaček jsme vyrazili na školu, kam nás pozvali. Následoval **první termín** a hned v dalších třech dnech se psal **druhý termín**. Jsou to nervy, ale mít dva pokusy je prostě jistota.

Individuální přístup: Kdo má nějaké **speciální potřeby nebo handicap** související s učením, měl díky papíru z poradny **čas navíc**. Tito žáci pak psali testy buď sami, nebo ve třídě s dětmi se stejnými potřebami, což hodně pomohlo.

Nekonečné čekání: Teď už máme dopsáno a čekáme. **Výsledky přijdou 15. 5.** Pokud se uchazeč nedostane, svět nekončí – jde se do **druhého kola**, kde se vybírá škola, kde zbyla místa a kam stačí body.

Šarlota Jeníková

Hledání & zkoumání žížal

Při hodině pracovních činností – 7. a 8. hodinu jsme šli s částí třídy ven před školu. Byli jsme tam s paní učitelkou Rapantovou. Měli jsme za úkol plít záhony. A do přírodopisu jsme měli přinést žížaly. Tak jsme toho využili a našli jsme mnoho žížal. Na hodině přírodopisu jsme pak žížaly zkoumali. Moc nás to bavilo.

Jan František Urban

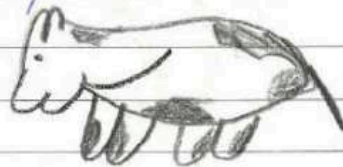
Kreativní psaní 2. A

Ve třídě 2. A jsou **velcí čtenáři**, za **tento školní rok** už mají přečteno **63 knížek**.
Pohádkové příběhy na této dvoustránce vymýšlel každý sám.

O koníčkovi Fličkovi
Byl jednou jeden
koníček, který se
jmenoval Fliček.
Bylo to hezké.
Potom přišla noc.
A sladě ho spala.
A dal ho do
bedny. Potom
24 hočků uběhlo.

Potom přišla noc.
A rodina si ho
vezala do domu.
Potom se vzbudil
a holčička jménem
Lada. A ta holči-
čka mu dala
něco na zub.
A maminka s
tatínkem si ho
pohladili. A potom
šli spát.

Potom přišlo
ráno a šli s Fličkem
na procházku.

A byla tam
i nejlepší kama-
radka Těllinka.
Těllinka měla
nejraději poru-
ky. A tak
si Flička furd
hladila!

Laduska

Kreativní psaní 2. A

O Krišćince
 Izgla. jednor. jedna-
 holička, kšerá se jmeno-
 vala Krišćinka. A měla ma-
 minku a šasínku a Věru.
 Dávka. A Krišćinka měla
 mamu, mála, šasínku, ale mam-
 nka a šasínka to vzdali,
 šasínka se rozchodila, šle pojedou
 do Šalce na horu. Šasí
 dálší, dš se rozali, šasí-
 Ale pošom přišla Krišć-
 nka a šasínka se: Kam se
 šasí? A maminka šasí-
 je přehvapení. Šasí Krišćínka
 se šle šasí- šasí.

A dalin den nã jeli.
A potom nã konecne
prizjeli. A bdyzi la diti
nã dalyz, tak razkryty:
"Jupi jime nadavaci." Ryzhle
rozskovily se avda a
ily lyzyvat a byly tam
mox mox mox. Shlali.

Komodo.

Säädy. Tästä reiki
moitak suhovala.

19. 3. Hamičky hledě bože!
Byla jednou jedna
hoříčka. Jmenovala
se Hamička. Byla tak
velice vesnící. Ale
moc konička. Ale
zlatěná jí to nadošlo.
Byla napadla nápad.
Byla ráno Hamička šla
do školky. Pak ale byla
domů. Hledě bože
byla nico na loyce.
Byla sama konička.
Byl celý týden. Měl
se sebrat satek.
Hamička se sepsala

[illegible]

Ohrschovja Elise

Byl jednou jeden křeček.
Který byl v obchodě.
Ten obchod se jmenoval
Mámas. Jedna holčička
jmenem Eliška šla
o hřeškovu. Když
mámu, a její ho dovolila.
Eliška řekla: já jsem
do mámas. Oběd mali
vybarva a kles. Křeček
uviděl Elišku a lehl
se. Eliška řekla: jak se
Křeček se rozvášnil. Byl
rad. Holčička se ho
vrála domů a došla se,
o máho starala dala
mu jméno Míra. Eliška

19.03.2026

Průběh 2. A. a hodné učitelky
"Tělo, učitelky si pocházejí,"
"někdo učitelka, jsem milý
hlase, ano, děláme."
Kade 7. 1. 1908

Všichni dostali dárek od
učiitelky na koncino krasu
všichni byli isami a pipe
co by teš dostaly dostali
diplom, a serž byl
koucelný.

KONEC

KONEC

Výroba chlebičků a ochutnávka sýrů v 5. A

Výroba chlebičků a jednohubek

Konec března a začátek dubna byl věnován v 5. A kulinářským dobrotám. V rámci pracovních činností s paní učitelkou Farskou se 5. A zdokonalovala ve výrobě dobrot. Nechyběl ovocný salát, těstovinový salát, a dokonce ani tradiční bramborový. K ochutnávání byl i zdravý ovocný talíř. V dubnu jsme v pracovních činnostech pokračovali výrobou chlebičků. Překvapením pro všechny byly dokonce sladké chlebičky. V 5. A je všechno možné 😊.

Ochutnávka sýrů

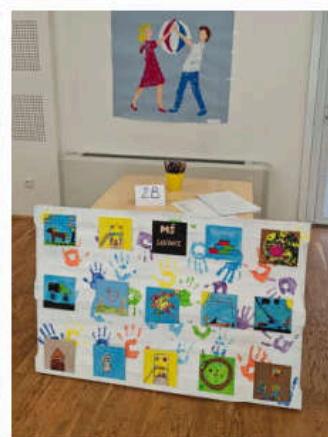
Protože i 5. A dostala v rámci projektu Mléko do škol dárek v podobě několika druhů sýrů, přišel ideální okamžik na uskutečnění ochutnávky sýrů. Cílem bylo ukázat žákům, že i kozí sýry mohou překvapit. Samozřejmě příjemně překvapit 😊. Všechny překvapilo, že v závěrečném hlasování vyhrálo klasické žervé. Nikoho ovšem nepřekvapilo, že kozí sýry se na bednu vítězů neprobojovali, ačkoliv si své fanoušky v 5. A přece jen našly. 😊

5. A

Jednohubky 5. A

Radonice očima dětí

Velikonoce 3. A

Na návštěvě v Národní galerii v Anežském klášteře v Praze

Ve středu 25. 3. jsme přišli normálně do školy, ale den to normální nebyl, protože jsme vyjeli do Národní galerie na program Proč slavíme Velikonoce?

Když jsme šli ze školy na zastávku autobusu číslo 367, hodně jsme se těšili. Po vystoupení z metra na Náměstí Republiky jsme nejprve viděli Českou národní banku, tak jsme zavzpomínali na třídní projektový den Finanční gramotnost. Potom jsme už šli do galerie. Nejprve jsme ale posvětili na nábřeží u Vltavy. Pak jsme se seznámili s naším průvodcem a mohl začít kouzelný den. Procházeli jsme galerií plnou kouzel a prastarých obrazů.

Prohlížíme si obrazy

Pak jsme zkusili vlastní výtvarné nadání – tvořili jsme ve výtvarné dílně technikou monotypu. Všem se obrazy povedly jako mistrovská díla. Pak jsme se už rozběhli ven z galerie do klášterní zahrady, do malinkého dřevěného domku a do prodejny suvenýrů. A když jsme si dost pohráli a bylo nakoupeno, byl čas odjezdu. Vše nás bavilo, doporučujeme vám Anežský klášter navštívit. Paní učitelka Gábinka nám už po několikáté vybrala nádherný výlet.

**Eliška Čížková,
Margareta Hosenseidlová,
Aneta Pechová, Yeva Potielova**

Tvoříme monotyp

A co dodávají Maty Bernatský, Jáchymek Dostálek a Hanička Urbanová?

Obrazy, které jsme viděli, byly obří a byly hlavně podle příběhu Velikonoc. Některé si objednal Karel IV.

V obchodě se suvenýry v galerii měli spoustu věcí a některé byly hodně levné.

V zahradě jsme si nejen hráli v domečku, ale obědvali jsme tam a hráli jsme taky na babu.

Metro na trase B mělo hodně dlouhé schody. Cestou jsme hráli hru nebe–peklo–ráj.

Po návratu do školy jsme všem vyprávěli, že to byl prima výlet.

Mít tak pejska

V rámci programu Mít tak pejska nás ve třídě navštívily dvě milé paní se svými pejsky - Rossie a Becky. Během přednášky a programu jsme se dozvěděli, co vše obnáší péče o pejska, jaké má potřeby a jaká zodpovědnost je s jeho chovem spojená. Nechyběly ani ukázky a možnost se s pejsky setkat zblízka. Program byl zábavný a moc jsme si ho užili.

4. A

Den s pejskem

Neviditelná výstava

V dubnu k nám do školy přijeli lidé z Neviditelné výstavy, aby nám ukázali, jak probíhá jejich každodenní život. Museli jsme poslepu prostřít stůl, zahrát si hru s míčem nebo poznat koření podle čichu. A dokonce přivezli jejich slepeckého psa jménem Poppy, labradorského retrívra. Byla to zábava, moc se nám to líbilo a doufáme, že k nám zase někdy přijedou.

Zkoumáme Braillovo písmo

Michaela Burdová, Barbora Fárová

Zkoušíme si chůzi se slepeckou hůlí

Prostíráme stůl

Kyberbezpečnost v 6. A

Jak jsme s ČSOB řešili prsteny a hackery

V březnu jsme měli ve škole projektový den na téma finanční gramotnost. A musíme říct, že naše třída nezažila žádnou nudnou přednášku. Přišli za námi zaměstnanci z ČSOB a my jsme měli možnost soutěžit v kvízu o ceny a fakt se ukázalo, kdo z nás ví, jak si nenechat „vybílit“ účet, a kdo by hackerům pomalu sám poslal heslo.

Nejvíce cool věc ale byly jejich technologické vychytávky. Ukazovali nám, že dneska už k placení nepotřebujete ani kartu, ani mobil. Stačí mít na ruce platební prsten nebo náramek. Prostě jen mávneš rukou u terminálu v obchodě a máš zaplacené. Vypadá to sice jako sci-fi, ale je to realita, která se teď rozjíždí. Je to sice super pohodlné, ale taky jsme řešili, že si na tyhle věci člověk musí dávat pozor, aby mu je někdo „nešlohnul“ i s penězi.

Kromě gadgetů jsme řešili i to, jak se nenechat napálit na internetu. Hackeri jsou dneska fakt mazaní – posílají fake SMSky, které vypadají jako od pošty nebo banky a snaží se z tebe vytáhnout údaje ke kartě. Říkali nám jasně: Nikdy neklikej na podezřelé odkazy! Banka po tobě nikdy nebude chtít heslo přes zprávu.

Ilustrační obrázek. Zdroj: ČSOB

Taky jsme probrali, jak šetřit a zároveň neničit planetu. Třeba že je lepší koupit si jednu pořádnou věc než hromadu levných věcí, co se hned rozbijí a skončí v koši. Finanční gramotnost totiž není jen o tom mít peníze, ale hlavně u toho používat hlavu a myslet i na to, co po nás na téhle planetě zbyde.

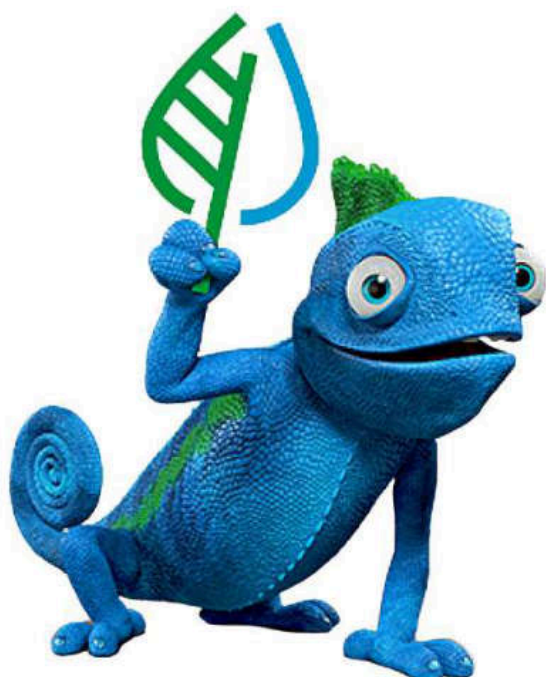
Jan Grimm, Jakub David Veselý

Respekt planeto v 7. A

V 7. A jsme měli v rámci projektového dne program s názvem Respekt, planeto! od ČSOB, který byl o elektřině a o tom, jak s ní neplýtvat. Dozvěděli jsme se, jaké zdroje energie existují a že existují i zdroje obnovitelné, jako například slunce a vítr. Tyto zdroje jsou šetrnější k přírodě než třeba uhlí. Mluvili jsme o tom, jak můžeme šetřit elektřinu v běžném životě, například zhasínáním světel nebo odpojováním nabíječek ze zásuvek.

Program nám přišel zajímavý a užitečný, protože jsme si uvědomili, že i malé změny mohou pomoci.

Kryštof Pavelka

Ilustrační obrázek. Zdroj: ČSOB

Výlet do České národní banky

Dne 9. března jsme měli projektový den zaměřený na finanční gramotnost.

Náš výlet do Národní banky začal ve škole, kde jsme měli sraz v 8:00.

První dvě hodiny jsme procvičovali finanční gramotnost na počítačích na stránkách Zlatka.

V 10:00 jsme vyrazili autobusem na Černý Most. Poté jsme pokračovali metrem na Náměstí Republiky, odkud jsme se vydali rovnou do Národní banky.

Po vstupu do Národní banky nás kontrolovali, zda u sebe nemáme nic nebezpečného. Poté jsme si uložili své věci do skříněk.

Pak jsme počkali asi 5 minut, než nás přišel vyzvednout průvodce. Ten nám ukázal trezor, kde se nachází největší československá mince v Evropě, která je zároveň druhou největší zlatou mincí na světě. Má hodnotu 100 milionů Kč a váží 130 kg. Architektem této mince byl Vladimír Oppl.

Po prohlídce jsme se všichni společně vydali zpátky na Černý Most, kde jsme v 12:45 zakončili náš výlet.

Jan Beneš

Ilustrace: Sofiia Shelytk

Uběhly tři dny a Lem o nich pomalu ani nevěděl. Byl ponořený hluboko ve své mysli a vlastně jedině, co dělal, bylo, že si sbalil věci a nakládal krabice do auta. S rodiči nepromluvil skoro vůbec, byl skleslý, smutný a bylo na něm vidět, že toho moc nenamluví, a tak ho nechali i rodiče a hleděli si svého.

Když jeli autem na letiště, Lem si uvědomil, že teď už není cesty zpět a že už prakticky nemůže nic říct, protože je pozdě. Nevěděl, co má dělat, a tak usnul. Vzbudili ho až rodiče poté, co dojeli na letiště. Zřejmě jeli dlouho; když usnul, slunce bylo ještě na nebi, teď už byla tma. Když Jsem nastoupil do letadla, šlo z atmosféry, která v kabině panovala, poznat, že lidé v letadle mají stejnou náladu jako on. Poté, co vzlétli, zase usnul.

Když se probudil, vycházelo slunce.

Byla to nádhera, mraky chytali od slunce oranžovo růžovou barvu, ale obloha byla krásně modrá. Jelikož východ nerušila zem, ale mraky, Lemovi to připadalo jako z nějaké fantasy knihy. Konečně se po dlouhé době usmál, potřeboval to. Brněla ho celá spodní část těla z toho neustálého sezení – nejdřív minimálně pět hodin v autě a teď ještě letadlo. Potřeboval se projít, byl zvyklý chodit i čtyři hodiny denně, a tak začal po letadle chodit tam a zpátky asi deset minut. Lidé se na něj dívali, jako kdyby spadl z Marsu, on si jich ale nevšiml. V tomhle je Lem výjimečný – prostě si dělá své věci bez ohledu na to, co si o něm ostatní myslí. Když se opět podíval z okna, viděl jen odlesky moře a obrysy pláží a krajiny. Vůbec neviděl detaily ani barvy, byli až moc vysoko. Když ale začali klesat, zrovna ve chvíli, kdy se Lem nejvíce nudil, začal si uvědomovat, že to, co pokládal za moře, je ve skutečnosti led a sníh. Neměl slov. Zima mu nevadila, ale žít takhle pořád, do toho se mu nechtělo.

Poté, co udělal první krok na té zmrzlé, tvrdé půdě, která mu křúpala pod nohama, si domyslel, že se v budoucnu asi nic moc nebude dít. Měl tady školu, „domov“ i místa, kam by mohl chodit na procházky. Sice zde nebyly lesy nebo louky, které mu byly blízké, ale například jeskyně, hory a ledovce. To ale ani zdaleka netušil, co se stane o ty nejdelší čtyři měsíce později.

Violet

8.listopadu 1915, den, kdy malá Violet Greenová zemřela při výbuchu bomby. Matka šestileté Violet na ni vzpomíná každý den po její smrti. Od toho dne uběhlo přesně čtyřicet osm dní a Emma Greenová se nemůže vyrovnat se smrtí svého dítěte. Všechno, co jí po ní zbylo, měla stále na očích. Chyběla jí, strašně moc jí chyběla. Chtěla ji zpět, i kdyby pro to měla vyvraždit celý svět. Už to byly tři roky a ona nemohla zapomenout, trápila se. Nevěděla, co má dělat, a její matka jí řekla, ať čte a zaplní si hlavu jinými myšlenkami. Emma poslechla, chodila do knihovny každý den, četla a četla. Četla romány, detektivky, životopisy, úplně všechno. Dne 2. února 1919 šla zase do knihovny. Hledala něco nového, jiného, co by jí konečně pomohlo. Nic nenašla, našťavaně kopl do skříně a s pláčem spadla na kolena. Když si utřela slzy, viděla na zemi fialovou knihu. S nadějí ji pomalu zvedla. „Samanta“ se kniha jmenovala, Samanta. Emma si sedla na zem a otevřela knihu. První kapitola se jmenovala „Návrat k životu“.

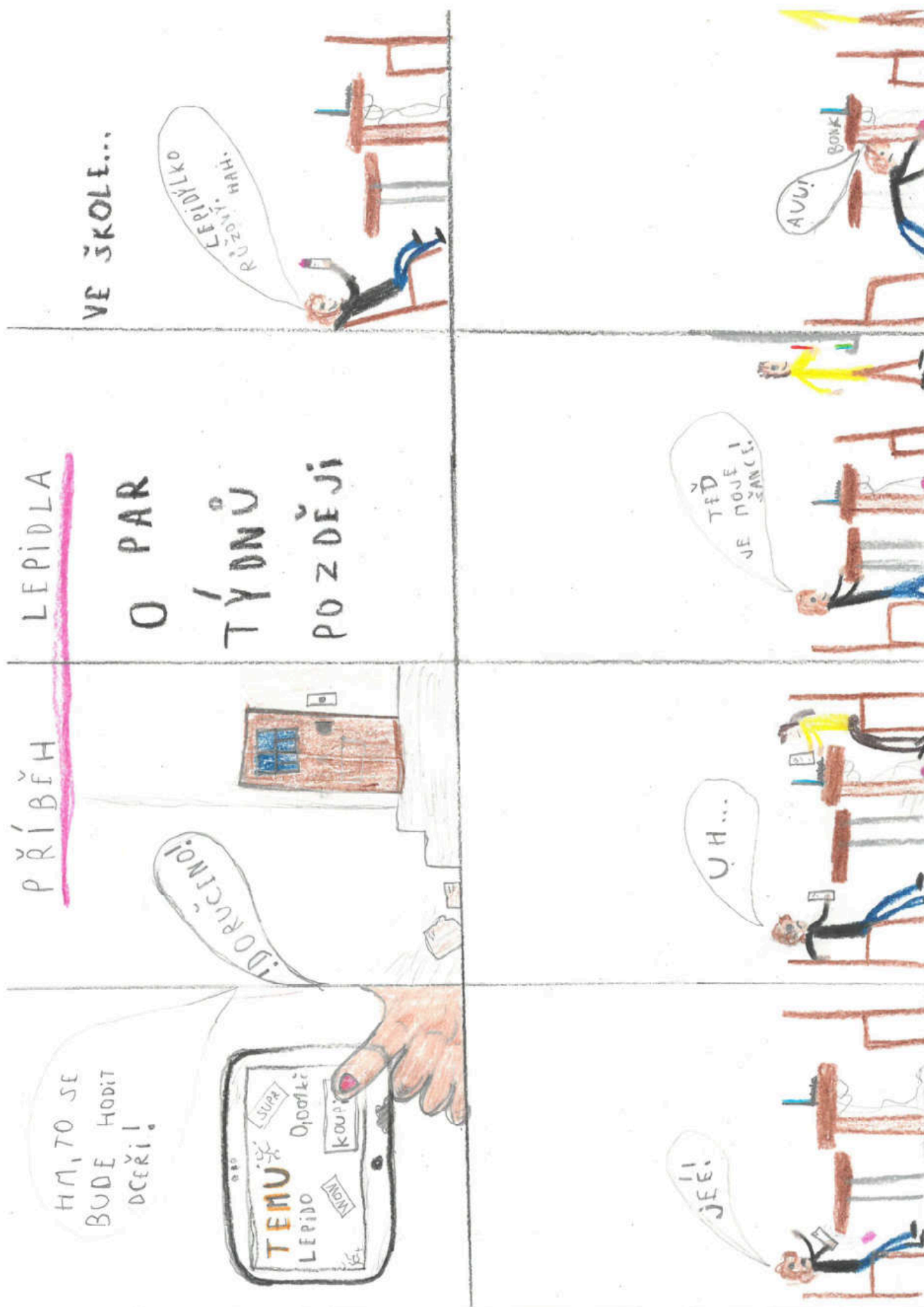
Alžběta Hulíková

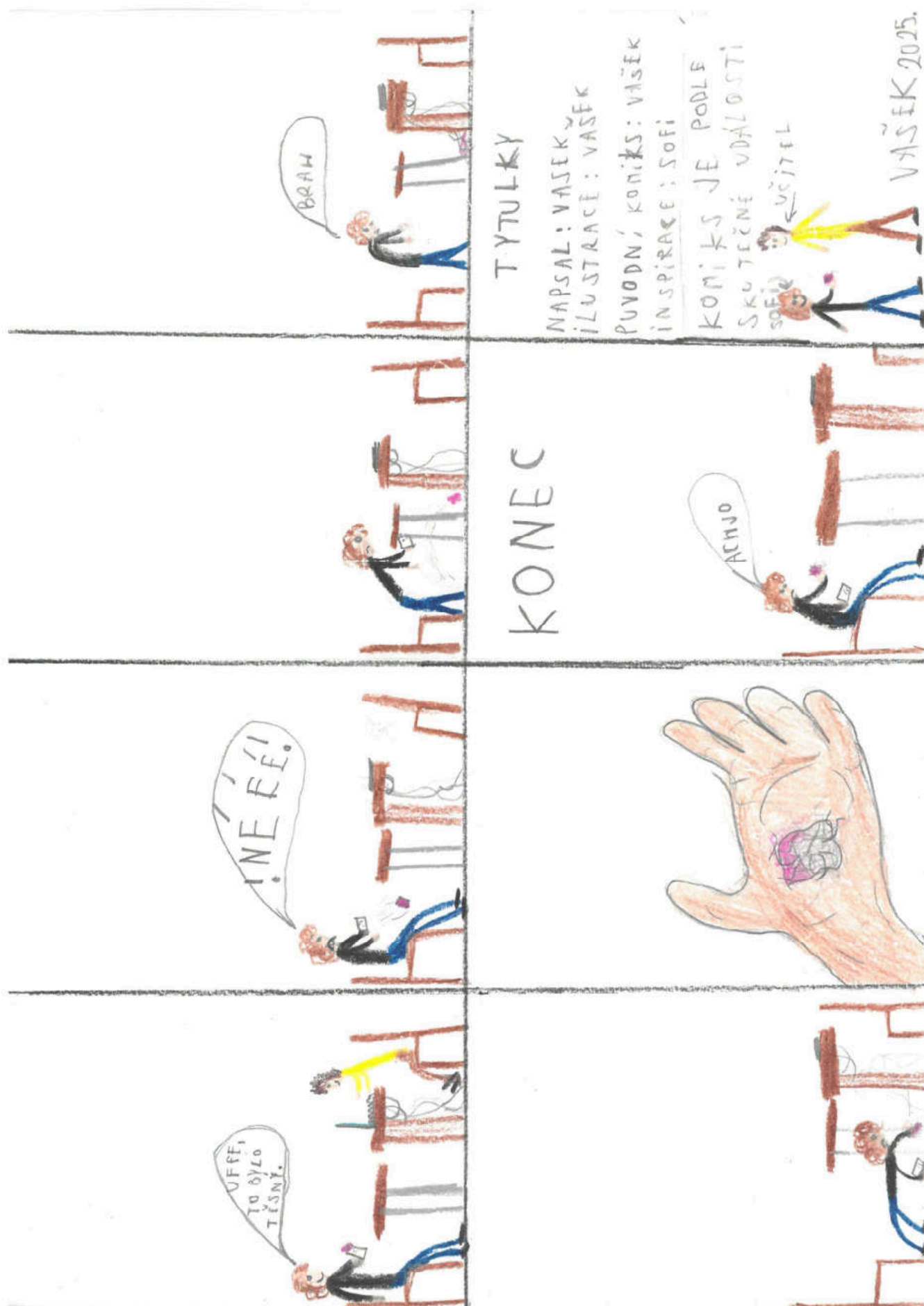
Nikol Oleksandra Malytska

Sofia Sýkorová

Ilustrace: Alžběta Hulíková

A great day in horse riding academy

brush my teeth

I get up, get dressed, and have breakfast. Then I ride my pony to school.

I arrive to school at eight o'clock. Every one in academy has got a pony in the stable.

We have a visit in the historical stables. We see famous and beautiful horses called Starokladubský horse.

We have horse riding lesson. We learn dressage and show jumping. We enjoy our time.

We ride horses to Kladubský. We have a ride in the forest. Then we have a picnic in the park. We feed our horses with apples and carrots.

After the ride we go to the river to bath the horses. I'm tired after a long day. It is wonderful trip.

Valerie Smýkalová

**Na co se
můžeme těšit:**

**PROJEKTOVÝ TÝDEN NA
TÉMA VESMÍR**

**SPORTOVNĚ
JAZYKOVÝ
POBYT
V CAORLE**

**Ve speciálním
vydaní
časopisu
najdete:**

**VESMÍRNÝ PROGRAM NAŠEHO
2. STUPNĚ**

**REPORTÁŽ ZE
SPORTOVNĚ
JAZYKOVÉHO
POBYTU V ITÁLII**

DALŠÍ PRAVIDELNÉ ČÍSLO ČASOPISU NA PODZIM 2026

Ročník IV. č. 4 – celkem 16. číslo

Redaktoři: 2. A, 4. A, 5. A, Jan Beneš, Michaela Burdová, Eliška Čížková, Barbora Fárová, Jan Grimm, Margareta Hosenseidlová, Alžběta Hulíková, Šarlota Jeníková, Natálie Künlová, Nikol Oleksandra Malytska, Kryštof Pavelka, Aneta Pechová, Jonáš Petřík, Yeva Potielova, Sofia Sýkorová, Ema Uhlířová, Jan František Urban, Jakub David Veselý

Editoři: Lucie Dvořáčková, Jan Kaštovský

Ilustrace & grafika: Simona Doutnáčová, Alžběta Hulíková, Sofiia Sheltyk, Valerie Smýkalová, Václav Kohlíček

Korektura: 9. A

Adresa redakce: ZŠ a MŠ Radonice, Kaštanová 473, 250 73 Radonice-Jenštejn

Neoznačené fotografie a obrázky pocházejí z archivu školy nebo programu Canva.